

[Kirkeministeren.]

de fremsat paa et Møde i Viborg, kort efter at jeg havde tiltraadt mit Embede, kunde ikke andet end være fremsat med Henblik paa en Nedsættelse af de ikke-kirkelige Tjenestemænds Lønninger.

Det ærede Medlem udtalte i Gaar Aftes, at det ikke var en Antydning, han kom med, det var en Paastand; men, Paastande skal det ærede Medlem bevise; naar det er en Paastand, han fremsætter, saa er det paa ham, Bevisbyrden hviler, og ikke paa mig. Hvis det ærede Medlem derimod kommer til mig og siger, at han gerne ønsker Oplysning om, hvorledes Udgifterne fordeler sig omkring i Sognene paa Lønningerne til de ikke-kirkelige Tjenestemænd ved Kirkerne og paa Vedligeholdelse af Præstegaarde og af Kirker og Kirkegaarde, saa skal jeg forsøge at skaffe disse Oplysninger til Veje, saa godt jeg kan, men det vil forårsage et stort Arbejde, idet ikke blot Stiftsøvrighederne, men Provstiudvalgene og i flere Tilfælde ogsaa Menighedsraadene skal høres.

Hvis der derfor ikke er tvingende Grund til det, hvis det blot er for at tilfredsstille det ærede Medlems Nysgerrighed, eller for at han kan læsse Bevisbyrden for sine Paastande over paa mig, synes jeg ikke, der er skellig Grund for mig til at paalægge de kirkelige Myndigheder denne Ulejlighed.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at jeg i min Omtale af de kirkelige Udgifter standede ved Aaret 1925—26, og hvorledes kunde jeg saa sige, at samtlige Udgifter til Folkekirken nu beløb sig til 30 Mill. Kr.? Dertil skal jeg sige, at jeg har regnet med en gennemsnitlig Stigning af disse Udgifter som den, der har fundet Sted i de Aar, for hvilke jeg har de nøjagtige Oplysninger. Jeg ser ikke, at der er indtruffet noget, som har kunnet gøre, at disse Udgifter er gaaet ned, hverken paa den kirkelige Ligning i Sognene eller paa Kirkeskatten, som vi jo alle ved faktisk er gaaet op. Det er paa Grundlag af denne Beregning, jeg er naaet til dette Tal, og det vil ganske sikkert vise sig at være det rigtige.

Jeg skal slutte med at udtale, at de kirkelige Spørgsmaal, som er oppe, navnlig af økonomisk Art — paa det rent kirkelige Omraade, paa det indre Omraade, er der jo for Øjeblikket absolut Ro —, vil jeg stræbe at løse ved at søge Sparsommelighed indført paa de Punkter, hvor jeg finder, at den kan gennemføres, baade naar jeg tager Hensyn til bestaaende Love, og naar jeg tager Hensyn til, hvad der med Billighed kan kræves til Folkekirken baade her i Hovedstaden og udenfor Hovedstaden.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som forklarede, at Takstnedsættelsen i 1927 dels skyldtes Hensynet til Erhvervslivet og dels skulde imødegaa den rivende Nedgang, som Godstransporten paa Statsbanerne befandt sig i, skal jeg blot erindre om det af mig en Gang tidligere her i Tinget omtalte Eksempel, hvorledes Erhvervslivet i 1926 paa det voldsomste overfor mig krævede en 25 pCts Nedsættelse af Statsbanernes Kulfragter, og hvor det ved en nærmere Undersøgelse viste sig, at Virkningen af en saadan Takstnedsættelse for den Industri, hvor Kulfragterne spillede den største Rolle, nemlig Teglværksindustrien, kun vilde være en Nedgang i Produktionsprisen af 10 Ø. pr. 1 000 Mursten, svarende til 2 Kr. 20 Ø. for en mindre Villa.

Nedgangen i Godstransporterne gennem 1925, 1926 og 1927 kan det ærede Medlem roligt skrive paa den almindelige Depressions Regning under Kronestigningen i Stedet for paa Taksterne. Den faldt jo ganske sammen med de mange oplagte Skibe for Skibsstartens Vedkommende og de halvtomme Havne. I øvrigt tror jeg, vi nu skal opsætte yderligere Takstdebat, indtil den af mig omtalte Redegørelse er kommet til Finansudvalgets og dermed til det ærede Medlems Kundskab. Vi kan saa for mig godt lade ligge, hvad Fejltagelser der er begaaet i Fortiden, og holde os til de Erfaringer, der er indhøstet, og til den Takstsituation, vi nu ligger i.

Det ærede Medlem Hr. Holstein forstod ikke, hvorfor jeg ikke følte Trang til i Øjeblikket at drøfte nye Former for Statsdrift. Det synes mig dog ganske klart. Saa længe Rigsdagen selv ikke er klar over, hvorvidt den til Fordel for Forrentningen i fornødent Omfang vil give Afkald paa sin Indflydelse i Takstspørgsmaalet, saa længe er Spørgsmaalet om en ændret Form for Statsbanernes Administration kun af teoretisk Interesse.

Det er i øvrigt ikke rigtigt, som det ærede Medlem udtalte, at Arbejdsydelsen ved Statsbanerne er aftagende, tværtimod. Hvis det ærede Medlem i Statsbanernes Driftsberetninger vil søge de rigtige Sammenligningstal, vil det ærede Medlem finde, at medens der for hver 10 000 Tog- og Sejladskilometer i 1924 blev anvendt 12,74 Mand, anvendtes der i 1925—26 12,09, i 1926—27 11,44, i 1927—28 10,10 og i 1928—29 9,40. Og medens der pr. 100 000 Vognakselkilometer i 1924—25 anvendtes 4,26 Mand, anvendtes der i 1925—26 4,15,